

Sponsor the daf for \$18 per page

See <http://www.e-daf.com/sponsor.asp> - or click the sponsor button - for details.

168 **פרק שבע** השוכר את הפוּלִים בְּבָא מַצְיעָא

ווקיעו כי. דולם רנו תלמוד נרוי שמתן למל ספירות עולסך קר : ה' מאיר. ומתיויה יה' מלכקס רחמים ומוחלט ניטרין טהר.

חומר בלחוד בן ג'ראקס : בלחוד ג'ראקס כו מילין יה' צוירן ממי. וככלב כו מוקפלן הנקו כטמאנן כו' לזריס קאדרין פלאכער' :

חומר בלחוד בן ג'ראקס : כמו טרנוטה קטטה מאטמאזון כוכן מס זעופוןן וכלהון נט' יונגרין' : וגדי מהודאה צוירן מוקפלן דמוי וגבוי. ווועגן מוכבלן.

מחהקי עדים טרנוטה גולדת דס כל'ה דס נקי טאלקן (ב) טווע מעט גאנצן סט' פלאי : מיע פלאוי. מיע מוקלב שעשווים מההניעס : גאנז אונד לריגל לאו. למיכלען : ביטול טרגה.

שתיים ספי. מתקדס ממלוט טפומו פוליס מפלול עניטס לאננס ווילו ול וקט ארכו: לה שתוין נמשי לצפרא גנדי מטבחה שיתן כוֹתָא מישלני דטה, וכיבא למדר עכורה לה רביתחו שיתן מני לפרא ואכיל לזו וברז ולא דות שבeka לה דיבודה למיטפק לכיב מדרשה כי הוציא דלא להדרקו רבען באורתא אמר לזו אידי וורי' בוא בצפרא אמר לזו זיל צבוי בישל חורה זיפא דר שטעה דרביהו אבדה לה Ach אט מיזיות לזו עלייך כלת מטען של בויח אבא אטידה אולה לבויה נשא מליק וארז דנק [שיתן] טפונו עילו לה שיתן עכבר ניקוט שיתן ארניך ועכבר ליה שיתן מני לפרא ואכיל לזו זיפא דר אביה לה להרחה זיל בק באטס מא קא עכבר דאדניא איזיא אמר לה זיל אטידי לאטך שלט נחל משולד קיד אטדא איזיו לcumoa שיתן מוד מתחק תביא להרחה אלל וויל ונק לבי מודדא איזיו לcumoa שיתן מוי רמא טורננו רוח קא מטני רבנן ואטידי סלקא דעקר ליה ברוד סנק אמר לרו אם כבורי הוא וויל כבל על שטה תניא אמר רביכמה פריה וכוביהכטלה ושעהוו מישאל כי היה קא ניאנספה אמר לה לדיביהו דענא דודבען דוחתיז עלי ולא מיעסק כי שפז אונגן בעילאי זיל לא החילאי מינאי איז שפאל נר נרכז איזשטעא לא איטה דרבינו יונתן דאיישטעא לה רביתחו וחרון שנין אונגויה בעילאי זיל כבורי שטמען לא פוחת מתחמי סרי ולא טמי מעשין וחרון שנין אונגויה בעילאי זיל כבורי שטמען לא פוחת מתחמי במזיה כי דזה משחטבא ביןיאו טניה דזה אויר דמא זיפא זיל חוא זומא וקא נפק מאוניה חלש ועהיא אויחחול בחלמא אמר ל לא מד הוא זומא חד שמע בזילואה דזידבא דרבנן ולא טשי' דרכען זיל כי הו אויט כי תרי לדיניא הו קיטי אכבא אמר מס דמלתיה ומד מלתיה נפק קלא מועליה זיל ואטיד איש פלני אורה זיב איש פלני אורה זכאי זומא חד דזה קא מניציא דיביהו בדרי שבבהא אמרה לה תורה בכעהה שלא נתון לקבורה אסרי רבנן טלי הא זוראי לא אורה אורעה איכרא אטמי' רבבי שטמען בן זוחאי אויחחוא לה בחלמא אמר לזו פרידיה אורה יש ל ביעים או אטם וויזט לדיבאה איגל אוול רבנן לאעטוק בהא לא שבק בני עכבריא דכל צו' דזה ניס רבבי אלעד ברבי שטמען בעילאי זיל לא סלק דזה רעה למתיו זיפא זיל זומא דכיפוריה זהו הו טריד שודו רבנן לבני בורי ואטוקו לעוטה ואבשיה זיניה (ג) סלבא רעה קלתיה תלא שלח לה נזוי דבורה נזול מבי אбел בעמישים טוביים ט נזהל ממען שלחה לה בתורה מורה נזהל מבר לא דענא בעמישים ידענא דדא קביל עליה יסורי בתורה מא זיא דרא זו יטבי רבנן שטמען בן גמליאל ורבו יוזשע בן קודה אטספל' יטבי קמייז רבבי אלעד בר' נבי קראע עבבו לזו ספסל אטסנו אמר לון רבנן שטמען בן גמליאל פרידה אחר יש של בנינכם וויזט מבקשים לאברה והומי אורתדו לרבי אמר לון רבני יוזשע בן קודה ט ששל אב זודה וט שאן לו אב יומת אויחחו נמי לרבי אלערו רבבי שטמען חלש דעתיה אמר קא חשבתו לה בותי עד הוויא זומא כי היה אמר רב כי מלחאה הה מסיע לה רבוי אלערו רבבי שטמען מכאן ואיל כי היה אמר רב כי יש לי להסביר אמר לה רבוי אלערו רבבי שטמען קר וקר יש לך להסביר וזה השבורך השתה הדקעטע חשבות חביבת שאיביך ממש חלש דעווה ודובי אהא א"ל לאבוה אמר לה בני אל דעך זיל שודא ארא בנדי אתה ארי בן שעל וויזט ואטיד אמר רב כי שלשה ענותנן הן ואיל הן אבא זכבי

חוֹרְטָן דִּקְנֵי הַסְּסָמֶל: מְלִיךְתָּה חֲמַת. כוֹ לְחַד: נְגַכָּה דְּמַנִּי. קָמְלָה קָפְלָא טַמֵּן רַפָּה: קָלְעַן טַהַר. וְהַזְּנַפְּתָה וְלִבְשָׁסְקָה כְּקָעֵם :

וְנִזְמַן יְשָׁאָב לֵיהֶם חֲסִידָם
(לְזַעַם וְלְעֹזָר)

הברחות טריה

